Oproepbrief mazelenvaccinatie in een wijkgezondheidscentrum, een zinvolle interventie?

Haio: DELY Benjamin , U.G.
Promotor: De Maesschalck Stéphanie , U.G.
Praktijkopleider: CLAEREBOUDT Benedikt , DE RUELLE Hannah , DE WILDE Bieke , Delens Stéphanie

Context: Mazeleneliminatie in Europa in 2020 werd als doelstelling geformuleerd door de Wereldgezondheidsorganisatie. Om dit te bereiken, werd vooropgesteld om extra aandacht te hebben voor risicopopulaties die onvolledig gevaccineerd zijn. In Bulgarije zijn verschillende epidemieën mogelijks begonnen bij de Romagemeenschap. Een aanzienlijk deel van de patiëntenpopulatie in Wijkgezondheidscentrum De Punt, Gentbrugge is Bulgaars. Volgens de huidige werking in het Wijkgezondheidscentrum is het onvoldoende duidelijk of deze populatie volledig gevaccineerd is tegen mazelen. Er is evidentie dat oproepbrieven de vaccinatiegraad voor verschillende soorten vaccinatie verhogen. In eerder onderzoek naar mazelenvaccinatie bij asielzoekers in een ander Wijkgezondheidscentrum werd de vaccinatiegraad voor mazelen verhoogd na telefonische uitnodiging.

Onderzoeksvraag: Zijn de Bulgaarse patiënten in Wijkgezondheidscentrum De Punt voldoende gevaccineerd voor mazelen, en is een oproepbrief een zinvolle interventie om de vaccinatiegraad van deze populatie (zo nodig) te verhogen?

Methode: Als kwaliteitsverbeterend project uitgevoerd tussen maart 2020 en december 2020 werd een schriftelijke uitnodiging verstuurd naar alle mannelijke Bulgaarse patiënten die volwassen waren op het moment van inschrijving in het Wijkgezondheidscentrum. Vrouwen werden niet geïncludeerd omdat vaccinatie tegen mazelen tegenaangewezen is rond de periode van de zwangerschap. Wegens de lage respons werden alle patiënten nadien door de onderzoeker persoonlijk opgebeld. Hierbij werd in totaal drie maal geprobeerd om deze patiënten telefonisch te bereiken.

Resultaten: Er werden 49 mannelijke Bulgaarse patiënten geïdentificeerd. 24 patiënten gaven aan reeds volledig gevaccineerd te zijn tegen mazelen op kinderleeftijd in Bulgarije. Eén patiënt werd door middel van een inhaalschema als volwassene eerder in België gevaccineerd. Eén patiënt weigerde vaccinatie. Eén patiënt woonde niet meer in België. 21 patiënten bleven na drie pogingen onbereikbaar. De vaccinatiegraad kon daarom niet op een zinvolle manier berekend worden. De schriftelijke of telefonische uitnodiging van patiënten behorend tot een risicopopulatie werd niet geïntegreerd in de dagelijkse praktijk van het Wijkgezondheidscentrum. Het is onvoldoende duidelijk of de studiepopulatie patiënten uit de Romagemeenschap omvat. De administratieve gegevens (adres en telefoonnummer) van het patiëntendossier waren onvolledig. De taalvaardigheid en geletterdheid van de studiepopulatie was onvoldoende duidelijk.

Conclusie: Het blijft ondanks schriftelijke en telefonische uitnodiging onduidelijk of de volwassen Bulgaarse patiënten in Wijkgezondheidscentrum De Punt volledig gevaccineerd zijn tegen mazelen. Wegens de rol van het moeilijk identificeren en bereiken van de risicopopulatie, werd het bevragen van etnische gegevens, geletterdheid en taalvaardigheid tijdens intake van de patiënt als werkpunt voorgesteld aan het WGC. Bovendien zou verandering van telefoonnummer en adres geüpdatet kunnen worden door een tweejaarlijkse audit. Bij het schriftelijk uitnodigen van patiënten dient voldoende aandacht aan de geletterdheid van de populatie besteed te worden, en het opstellen van de uitnodiging daaraan aangepast te worden. Onvolledige gegevens over vaccinatiestatus illustreren de nood aan een internationaal platform voor gegevensuitwisseling over vaccinatie. Bij

twijfel over de vaccinatiestatus kan in de dagelijkse praktijk in overleg met de patiënt overwogen worden om mazelenserologie via bloedafname te bepalen.